

[Palle Simonsen]

han har sagt til sine egne. Jeg tror ikke, der er mange i det danske samfund, der interesserer sig særlig meget for diskussionen omkring økonomisk demokrati, for nu bare at nævne det eksempel, men ikke desto mindre holder regeringen hårdnakket fast på det.

Jeg vil godt konkludere, at vi ønsker at køre videre med det, som vi bidrog til at præge augustforlig II med: at nedsætte erhvervslivets omkostninger for dermed at bidrage til, at investeringslysten fremmes, at der kan tjenes penge i erhvervslivet, så der kan etableres flere arbejdspladser. Vi ønsker derimod ikke at være med til at fordele krisens problemer på en sådan måde, at det på lang sigt i virkeligheden bidrager til, at vi ikke kan få den produktion i den private sektor, som er nødvendig for at løse dette samfunds problemer. Vi ønsker også, at opsparringslysten i samfundet som helhed skal øges. Vi ønsker også, at man f. eks. ved at ophæve kapitalvindingsafgiften på aktier kunne bidrage til, at flere bliver interesseret i at lade kapital tilflyde erhvervslivet. Vi ønsker også at bidrage til, at mange af de snærende restriktioner, som er pålagt erhvervslivet gennem de seneste år, og som virker hindrende for etablering af flere arbejdspladser, bliver fjernet. Vi ønsker også, at man skal bidrage til at lette generationsskiftet for erhvervsvirksomheder som helhed – dér tænker jeg ikke bare på landbrugsvirksomheder, men også på industri- og håndværksvirksomheder.

Der kunne nævnes en lang række andre ting. Det skal jeg ikke gøre nu, hvor tiden er knap, men blot sige, at vi betragter situationen som foruroligende. Vi mener, at der er grundlag for, at regeringen virkelig tager fat på at løse problemerne ud fra, hvad der kan gavne erhvervslivets vilkår, fordi det også dermed kommer til at gavne lønmodtagernes vilkår i form af, at flere mennesker kommer i beskæftigelse.

Brusvang (CD):

På partiet centrum-demokraternes vegne vil jeg først sige, at der skal ikke være nogen tvivl om, at centrum-demokraterne stemmer for finanslovsforslaget, som det nu foreligger.

Jeg vil også gerne indledningsvis have lejlighed til at understrege og fremhæve de meget besindige ord, som vor ordfører, hr. Jes

Schmidt, i går fremsatte vedrørende finansloven og ændringsforslagene. Hans indledende generelle bemærkninger vil jeg gerne gøre til mine. Det er også min opfattelse som politisk ordfører, at der er ingen grund til at male fanden på væggen. Vi har noteret os den lidt roligere prisudvikling, og vi har ikke mindst noteret os, at der trods alt er en samlet større beskæftigelse end tidligere. Vi har noteret os, at der er kommet 30.000 nye arbejdspladser til i 1977 og formentlig også kommer 30.000 til i 1978. Alligevel er arbejdsløsheden som sådan stigende. Det viser, at det var meget berettiget, at vi fra CD fremsatte vort spørgsmål til regeringen: hvad er det egentlig, der står i den statistik? Hvad er det for grupper, der er kommet med, som egentlig ikke er arbejdsløse – i den forstand, hvori vi har forstået begrebet hidtil? Alle disse betragtninger er jeg ganske enig i, og jeg vil gerne understrege dem.

Om landbruget vil jeg sige, at vi har nu konstateret efter en række år i EF, at landbruget har været i stand til at firdoble sin valutaindtjening. Det skyldes bl. a. EF-reglerne. Vi ser, at landbrugsekporten i dag er oppe på 21 mia kr., og det er jo ganske interessant, netop fordi landbruget i sin produktion ikke er særlig valutakrævende. Det vil sige, at der er en stor nettovalutaindtægt på dette område.

Det giver mig anledning til at glæde mig over, at opinionsundersøgelserne vedrørende befolkningens vurdering af EF nu er mere stabile og er mere positive over for EF på trods af, at vi efter min opfattelse, efter CDs opfattelse, i virkeligheden har forsømt en vis informationsopgave på dette område. Skulle der finde en ny afstemning sted i landet i dag, og var der en fornøden informationsindsats forinden, så er jeg ikke i tvivl om, hvor den danske befolkning meget solidt står i dette spørgsmål.

Man kan ikke beskæftige sig med landbrugsforholdene uden at nævne det særlige problem med grundskatterne. Den promillegrænse på 13 promille, der er i øjeblikket, gælder jo kun til 1. januar, og vi må altså meget henstille til regeringen, at dette problem bliver løst. Sigtet må være for landbrugsbedingelser, at vi skaber konkurrencebetingelser, at vi skaber arbejdsbetingelser for landbruget, der er parallelle med de be-